

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Nicodemi Frischlini Rebecca

Frischlin, Nicodemus

Altorfii, 1611

Actvs III. scena IV.

[urn:nbn:de:bsz:31-138617](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138617)

*Picta ac ficta fuerint, infecta sunt tamen,
In hac verus color: solidum corpus, sine
Auro, sine munditia, sine omni re mala:
Ut digna sit, Reges quam d. Etitent. Ita hic.
Amœnitate amœna amœnus me dies
Onerat: quo ex improvise inveni virginem,
Quam ipsam hic quarebam. Nam quod summo pe-
re dabam.*

*Operam ut fieret, DEVS id curâ effecit suâ,
Sine meâ, & solus sine meâ omni industria.
Satin', si cui homini benefactum esse vult DEVS,
Obringat optatum piis. Quare moram
Hic nectam atq; operiar, dum quis me intrò vocet*

ACTVS III, SCENA IV.

Laban, Rebecca, Eleasarus, Cario.

A In tu? RE. Ita est. LA. Servum esse cognati Abrahæ.

RE. Sic. LA. Et eum hanc tibi dedisse in aurem & RE. scilicet.

LA. Et has armillas & RE. Maximè. LA. Obsecro ubi tu eum (res.

Reliquisti & RE. Foris ad puteum. LA. introduce. RE. Mes officii hoc non erat. LA. At ego ibo ut visam, ubi

Sit, aut ubi subsisterit, tu cœnam instrue domi.

Prob

Prob summum, æternumq; atque immortalens
DEVM,

Vt multa sæpè præter spem mortalibus
Eveniunt: nam si quis dixisset mihi hodie,
Servum Abrahami, hûc adventurum vesperi,
Et armillis sororem ornaturum meam:
Ego, ut hoc crederem, animum nunquam hoc in-
ducere

Potuissem: sed quid sto? cur cesso currere?

EL. Ad me viam efficit hic homo, LA. ecceum
virum?

Adibo, hospes, salve. EL. Salve & tu plurimû.
Sed quinam tu homo? LA. Qui te salvum esse cu-
pit, EL. quasi

Te mihi amicum dicas. LA. Imò quasi ego siem,
Sed est, quod te percontatum veni, EL. Quid est?
Loquere, ut voles. LA. Tune hîc sorore cum mea
Modò eras? EL. quamam est ea? LA. Quæ Came-
lû hûc tuus

Tibiq; ipsi potum dedit: & cui tu munera
Retulisti in aurè atq; armillas. EL. Est ne ea soror
Tua? LA. Sic est, EL. Dabis veniam mihi: non
noveram

Te. LA. Neq; ego te: sed dic clarè, quod te rogo,
EL. Quid? LA. Es ne servus Abrahæ patru mei?
EL. Is ego sum, non alius. LA. Dii te ament: tibi
Benè faciant, & consilia tua prosperent:

D Vt

Ut eveniant, quæ optas, & ut optas omnia.
EL. Ita faxint, ut spero. LA, quid stas igitur fo-
ingredere mecum, vir beatissime, hodie (ris?)
Tibi apud me hospitium dabitur. EL. Haud repudio
Hospitium: nam gratum habebis hospitem.
LA, Imò gratissimum: sequere hæc modò. EL. se-
quor.

LA. Et vos omnes enà, nam sat loci est domi.
CA. Ego verò perlubens. Nam diu nunc mihi
crepant

Intestina, ac dudum dentes mei cibum
Convénisse cupiunt: & per Iovem, meum
Animum nunquam magis ante hac fuit in poculis.

ACTVS IV. SGENA I.

Bathuel, Mulier.

PArata est, vxor, cana, uti dudum iusseram?
MV. Sic factum. BA, Vbi Labanus cum ho-
spite tam diu?

Nocet hæc mora ferculis. MV. Nocet cerè, tamen
Hic affuturum eum mox credo: ubi prius

Lauti omnes fuerint hospites: & pabulum
Camelus exhibitum. BA, Longas nectunt moras.
Miror quid rei sit. Sed quid tu obsecro, mea
Conjux, inopinatum hunc adventum servuli
Portendere nobis autumas? MV. Quid, nisi bo-
num?

BA.